

Mondelinge vraag van mevr. De Brouwer: Wat is er aan de hand op de weide van de Kauwberg?

Mevr. De Brouwer vermoedt dat de gemeenteraadsleden, de leden van de betrokken verenigingen en de buurtbewoners van de weide niet op de hoogte zijn van de toestand van de Kauwberg. De gemeente Ukkel kan niet ongevoelig blijven voor het conflict dat op deze site betrekking heeft, terwijl het proces met het oog op de aankoop ervan door het gewest steeds verderaf lijkt.

Dankzij sensibiliseringscampagnes door het verenigingsleven heeft de regering ervoor gekozen om de Kauwberg te beschermen. Dit houdt in dat fauna en flora op deze site beschouwd worden als bescherm patrimonium.

De landbouwer die de weide heeft gehuurd, heeft echter beslist om aan intensieve landbouw te doen zonder enig respect voor de natuurlijke omgeving. Sinds het vertrek van de koeien maait de landbouwer de weide, gooit hij er meststoffen en pesticide op, hoewel het een bescherm gebied Natura 2000 is! Volgens getuigenissen van buurtbewoners groeien wilde planten niet meer en wilde dieren worden er dood teruggevonden. Deze landbouwer vernietigt fauna en flora van de Kauwberg en er omgeving ervan, hoewel deze beschermd moeten worden!

Er zijn eveneens talrijke wandelaars op de Kauwberg, al dan niet vergezeld van hun hond. Deze site wordt ook vaak bezocht door jongeren, koppels met kinderen en ouderen. Deze personen komen rechtstreeks in contact met meststoffen en pesticide, wat gevaarlijk is voor de gezondheid. En omdat deze producten vluchtig zijn, komen ze ook terecht in de nabije omgeving en in Sauvagère, waar nog meer kinderen zijn.

Er is dus niet enkel sprake van een blinde vernietiging van de natuur maar ook van een gevaar voor de volksgezondheid. Was Ukkel net geen gemeente zonder pesticide? De landbouwer heeft zo'n 3 maand geleden opnieuw chemische producten op de weide gegooid. Hij was bovendien gewelddadig, zowel verbaal als lichamelijk, tegenover enkele personen die op de Kauwberg aanwezig waren. Eén van hen, die een kennis van mevr. De Brouwer bleek te zijn, heeft hiertegen een klacht ingediend.

Sinds januari is een ambtenaar van het Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM) bevoegd om dit dossier ernstig op te volgen. De illegale handelingen werden nog nooit bestraft. Mevr. De Brouwer zou wensen dat de gemeente een bijzondere aandacht zou geven aan de toestand op de Kauwberg. Sinds het uitstel van deze interpellatie, beslist tijdens de laatste zitting van de gemeenteraad, heeft mevr. De Brouwer vernomen dat de inwoners van de aangrenzende wijk ingelicht werden door een lid van het BIM dat de landbouwer er opnieuw meststoffen ging gooien. Daaruit kan afgeleid worden dat er contacten zijn geweest. Hoe werd het gemeentebestuur ingelicht over deze illegale zaken van de landbouwer? Heeft de Milieudienst deze landbouwer gecontacteerd om hem te herinneren aan de geldende regels van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest inzake beschermde gebieden of gebieden naast een dergelijke zone? Overweegt de gemeente om de buurtbewoners te contacteren die over bewijzen van deze wandaden beschikken om maatregelen te nemen en, desgevallend, een klacht in te dienen?

Schepen Cools bedankt mevr. De Brouwer voor haar interpellatie die aantoont dat een echt behoud meer is dan een terrein als groengebied bestempelen, het als bescherm gebied beschouwen en het zelfs op te nemen als zone "Natura 2000". En de Kauwberg is net zowel een groengebied, een beschermd gebied als een zone Natura 2000. Door een gebrek aan beheer gaat deze site erop achteruit. Dit leidt tot een vermindering van de biodiversiteit, minder fauna en flora, veroorzaakt door onder meer de ontwikkeling van hoogstammige bomen, wilde vegetatie, enz. De oorsprong van deze toestand is te wijten aan een conflict tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en degenen die als oude eigenaars van de Kauwberg beschouwd zouden kunnen worden. Na een arrest van het hof van beroep van Luik is het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voort-

aan de eigenaar van de Kauwberg of minstens van het grootste deel ervan. Aangezien er een voorziening in cassatie werd ingediend, weigert het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zich als eigenaar te gedragen zolang er nog geen uitspraak gedaan is, wat nog twee jaar kan duren. De eigenaars de facto, die dit eigenlijk niet meer zijn krachtens het arrest van het Luikse hof van beroep, weigeren acties te ondernemen, welke dan ook. De inzet van het geschil heeft betrekking op de vergoeding; de "eigenaars" eisen € 40/m² terwijl het gewest maar € 10/m² wil geven. Na een procedureslag van meerdere jaren heeft de rechtbank de vergoeding vastgelegd op € 20/m². Ondanks deze conflictsituatie heeft de gemeente al geprobeerd om enkele initiatieven te nemen. Er werd een dossier inzake het grootste deel van de Kauwberg ingediend bij het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO), met het oog op duurzame ontwikkeling. Het is echter het Brussels Hoofdstedelijk Gewest dat beslist of dergelijke projecten al dan niet aanvaard worden en het gewest vond bij dit project van niet, waarbij het gewest van mening was dat het beter was de subsidies in het kader van het EFRO toe te kennen aan de kinderdagverblijven. Schepen Cools is uiteraard niet tegen de sector van de kinderdagverblijven maar vraagt zich af of fondsen van het EFRO hiervoor gebruiken wel gerechtvaardigd is. Was er niet reeds een "Plan Cigogne" om de ontwikkeling van kinderdagverblijven aan te moedigen?

Vereniging Natagora, gespecialiseerd in milieukwesties, werd belast met een haalbaarheidsstudie in het kader van de indiening van een kandidatuur voor de oproep tot projecten "Life" van de Europese Unie. Hoewel dit dossier in orde lijkt en de goedkeuring van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest niet nodig is, is de goedkeuring van de eigenaars wel degelijk nodig voor een goede afloop. Aangezien het gewest, in de hoop geen eigenaar meer te zijn, weigert om de minste verbintenis te treffen en degenen die vandaag geen eigenaar meer zijn juridisch niet in staat zijn om ook maar iets te ondertekenen, vreest schepen Cools dat deze zaak geen vooruitgang zal boeken.

De problematiek van de weide is eveneens verbonden aan het feit dat er geen echte eigenaar is. Er is bovendien geen beheersplan, hoewel dit een wettelijke verplichting is voor zones Natura 2000. Eind vorig jaar werd de gemeente ingelicht over de toestand die mevr. De Brouwer heeft aangehaald. De Milieudienst heeft onmiddellijk Leefmilieu Brussel gecontacteerd dat belast is met het milieutoezicht op zones Natura 2000 op het Brusselse grondgebied. Leefmilieu Brussel heeft echter een tijd gewacht om tussen te komen. Door de annulering van een besluit inzake zones Natura 2000 moest er namelijk gewacht worden tot de regering een nieuw besluit ter zake goedgekeurd had. De nieuwe versie van het besluit, sinds enkele maanden van kracht, verbiedt de producten die mevr. De Brouwer heeft vernoemd. De exploitant kon geïdentificeerd worden: het is geen Ukkelaar maar een landbouwer die nog over andere terreinen in Vlaanderen beschikt. De betrokkene haalt bovendien aan subsidies van de Vlaamse Landmaatschappij van het Vlaams Gewest te ontvangen en dat hij zijn terreinen op een ecologische manier beheert. Leefmilieu Brussel heeft deze landbouwer gecontacteerd om hem te herinneren aan alle regels. Dit was enkel een telefonisch contact omdat hij tot op heden nog steeds geen afspraak wou maken, hetgeen Leefmilieu Brussel wou in plaats van enkel gesprekken per telefoon. Leefmilieu Brussel, dat het dossier van nabij opvolgt in nauwe samenwerking met de diensten van schepen Cools, is van mening dat er een vaststelling van een inbreuk nodig is opdat haar ambtenaren een proces-verbaal zouden kunnen opstellen. Klacht indienen is namelijk onvoldoende. Er moet vastgesteld worden dat er verboden producten - een inbreuk - gebruikt worden. Het lopende onderzoek is nog complexer omdat de landbouwer ontkent verboden producten te gebruiken en dat het pas na de opmaak van het bewijs van een inbreuk is dat de diensten van Leefmilieu Brussel een proces-verbaal kunnen opstellen. Schepen Cools zal de raadsleden en de betrokken burgers op de hoogte houden van de toestand die effectief zorgwekkend is. De aanwezigheid van een commerciële activiteit is op zich geen probleem. De eventuele giftigheid van gebruikte producten is een gerechtvaardigde bezorgdheid. Op een gegeven moment zullen we stalen door een laboratorium moeten laten onderzoeken om het geschil te beslechten. Leefmilieu Brussel beschikt over contacten met wetenschappelijke instellingen die dit kunnen uitvoeren. Schepen Cools hoopt dat de landbouwer bewust wordt van het probleem en, indien dit niet zo is, dat verbalisatie en maatregelen de mogelijkheid kunnen bieden om de nadelige gevolgen, zoals terecht aangehaald door mevr. De Brouwer, te voorkomen.

Mevr. De Brouwer bedankt schepen Cools voor zijn antwoord dat zij als erg volledig beschouwt, behalve over de contacten met de buurt. In verband met de bewijzen van de gepleegde wandaden geeft ze aan dat de buurtbewoners beschikken over foto's, video's en meststoffen die de landbouwer op de weide heeft gegooid.

Schepen Cools antwoordt dat hij deze informatie zal doorgeven aan zijn dienst en aan Leefmilieu Brussel. Hij geeft echter aan dat opgeraapte meststoffen door een buurtbewoner geen juridisch bewijs zijn omdat enkel de ambtenaren van Leefmilieu Brussel - die beschikken over het statuut van officier van de gerechtelijke politie, hiervoor bevoegd zijn. Op dit moment zijn deze ambtenaren bezig met een bemiddelingspoging met deze landbouwer.